

*Примоченко Марія Сергіївна,
учитель української мови і літератури
Чернігівської ЗОШ І-ІІІ ст. № 20,
учитель-методист*

РОЛЬ ШКІЛЬНОГО ЛІТЕРАТУРНОГО ГУРТКА В РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ

*Пам'ятайте, що ви не тільки сховище живих знань,
не лише фахівець, який уміє передати
інтелектуальне багатство людства молодому поколінню,
запалити в його душі вогник допитливості, любові до знань.
Ви – один зі скульпторів,
який творить людину майбутнього.
В .О. Сухомлинський*

Двадцять перше століття диктує нам нові зміни в суспільстві, відбувається інтенсивний розвиток інноваційних технологій. Саме зараз хочеться звернутися до скарбниці видатного педагога В.О. Сухомлинського, який добре усвідомлював роль рідної мови у формуванні й становленні особистості, адже слово має важливе місце в освітньому процесі.

У наш час потрібна особистість із гнучким розумом, зі швидкою реакцією на все нове, з ідеальними комунікативними здібностями. Ключові компетентності учня Нової української школи надають можливість усно й письмово тлумачити поняття, висловлювати свої думки та погляди державною мовою. Діти здатні також самостійно розуміти твори мистецтва, формувати власні смаки.

Головне, щоб учні глибоко розуміли національну ідентичність, не були байдужими до того, що відбувається в державі. Свої думки, переживання, мрії вони висловлюють у власних творах на заняттях шкільного літературного гуртка.

Так, слово – могутній засіб впливу на свідомість вихованців, який, поряд з іншими, може творити дива в процесі навчання.

До вашої уваги творчі надбання шестикласників Чернігівської
ЗОШ I-III ступенів № 20.

ЕКСКУРСІЯ ЧЕРНІГОВОМ

*Приїхав до нас якось в гості дідусь,
Покрутив свій улюблений сивий вус
І сказав мені: «Оленко, внучатко,
Скоріше знайом з твоїм містом мене».*

*З проханням його зволікати не стала,
З мамою довго маршрут обирала.
Спочатку у скверик всі разом пішли
І диво-фонтан там співучий знайшли.*

*Потім на Вал з ним помандрували,
Гармату «тринадцяту» довго шукали.
Від гіда про Марію Кочубей ми дізнались,
Як скарби Мазепи у неї зберігались.*

*Далі собор відвідали ми,
По сходах спустились до річки Десни,
На катері довго по річці катались,
Красою природи всі милувались.*

*Десна нас теж радо вітала,
На хвилях наш катер легенько гойдала.
Верби над річкою низько схилились,
На відображення своє задивились.*

*На Болдини гори ми потім попали,
Антонієві печери нас трохи злякали,
І дзвіниця теж радо вітала,
Захід над містом нам показала.*

*Був дуже вдячний рідненький дідусь,
Сказав: «Я ще до вас повернусь».
Поїхав до себе в іншу країну,
Пообіцяв привезти всю родину.*

Олена Потіпака (6-Б)

РІДНИЙ КРАЙ

*Мій рідний краю, я так тебе люблю,
Твою красу і мову солов'їну,
Тут народилась і живу,
Ніде немає країни чарівної.*

*Намалювати хочу цю красу,
Візьму я аркуш й фарби кольорові,
На ньому все я відтворю:
Жовті поля і соняхи казкові.*

*Мій краю рідний, навіки ти один,
І в далині калина червоніє,
Пташок у лісі чую голоси.
І розумію: тебе ніколи не покину.*

Анастасія Велігоша (6-А)

РІДНИЙ ЧЕРНІГІВ

*Старий Чернігів –
Золоті бані.
Старий Чернігів –
Спогади давні.
Рідний Чернігів –
Різьблена хата.
Славний Чернігів –
Пам'ять солдата.
Фортеця міста –
Комплекс Дитинця.
Доба врочиста
Містянам сниться.
Уздовж бульвару –
Старі гармати
Ведуть до Валу,
де ходить мати...*

Валерія Бурдина (6-Б)

РІДНЕ МІСТО

*Чернігове, краю рідний!
Яскраве сонце, небо голубе!
За містом поле буйно квітне,
Квітками прикраша тебе.
Ось міст над річкою зігнувся,
Десна на сонці виграла,
Байдарки пропливають швидко,
Й вода із ними заграва.
Чернігів, ти прекрасне місто!
Яке століттями легенди обвива,
І Вал, і те гармат намисто,
Куди не глянь, навколо лиш дива.*

Маргарита Пономаренко (6-В)

ПРИГОДИ МЕТЕЛИКІВ

Якось навесні у чернігівському парку на Валу з'явилися на світ двоє яскравих метеликів. Були вони дуже схожі один на одного: обидва прекрасні. Не дивно, що метелики одразу здружилися.

Усе, що знаходилося навколо, вони одразу вивчили. Але комашки й пташки, що прилітали й приповзали звідусіль, розповідали пізні історії про казковий куточок міста. Тому маленькі метелики мріяли, що коли підростуть, теж зможуть побачити цей чарівний куточок.

І ось одного дня друзі вирушили в подорож. Радісне сонечко зійшло в ранковій красі та освітило галявину, куди прилетіли метелики. Лагідні й теплі промінці переливалися різними барвами, немовби промовляючи до всього живого:

- Прокидайтеся! Погляньте, як чудово навкруги!

Граційно вишикувалися стрункі тополі та вічнозелені ялинки. Дерев та запашні квіточки всі хором заспівали пісеньку:

- Як же гарно всюди!

Долинув цей спів до високого дуба. Він гучно промовив:

- Як прекрасно тут жити!

Весело защебетали пташки, заворушилися жучки і павучки. Руденька красуня білочка з великим пухнастим хвостиком, яка швидко стрибала з гілки на гілку, дуже вразила метеликів. Такої дивної тваринки вони ще не бачили. Теплий вітерець ніжно гойдав зелену травичку. Дивовижна краса...

Довго так літали, гралися друзі, і з кожним днем вони відкривали для себе щось нове й цікаве у найкращому місті України – Чернігові.

